

Dr. John Owen: Goede raad in tijden van nood en ongeluk

Auteur: Dr. John Owen (1616 – 1683)
Tekst: Luk. 13 : 1 - 5
Bron: Gods gewone handelingen met zondige landen en kerken; beschreven en in het licht gegeven met het oog op het diep verval van Neêrlands Kerk en Staat, Land en Volk.
Thema: Goede raad in tijden van nood en ongeluk

Gedachten naar aanleiding van twee gebeurtenissen die Lukas beschrijft (Luk. 13 : 1 – 5): Pilatus' bloedige vervolging van Galileërs tijdens de offerdienst; en het instorten van de toren in Siloam, waarbij achttien dodelijke slachtoffers vielen. De les: 'Indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan.'

Hier wordt ons een vaste regel gegeven ter uitlegging ¹⁾ van strenge voorzienigheden, in zulk een tijd waarvan onze Zaligmaker hier spreekt. Ik meen een tijd gelijk wij *nu* beleven, van pestilentie, vuur en bloed, en van tekenen en wonderen aan de hemel en op de aarde.

Want daaruit mogen wij drie zaken veilig afleiden: a. Dat het waarschuwingen van God zijn; dat getuigt Jezus uitdrukkelijk in het verklaren en toepassen van deze twee gevallen. b. Dat derzelve taal en stem ons tot boetvaardigheid en bekering roepen; "indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan." c. Als zij verwaarloosd worden als waarschuwingen die tot bekering roepen, veranderen zij hun natuur en worden zekere tekenen van een naderende verwoesting.

Door de waarneming van deze regels, in het verklaren van strenge voorvallen van Gods voorzienigheid, welke onze Zaligmaker ons leert, kunnen wij ons voor twee uitersten wachten. Aan de ene zijde voor het verzuim om er acht op te geven. En aan de andere zijde om niet schielijk te oordelen over mensen, of over de oorzaken van de straffen die hun zijn overkomen. Deze zaken vooraf hebbende opgemerkt tot opening der woorden, blijkt de waarheid die er ons door wordt geleerd. Dat, als een land, een volk, en stad of Kerk met zonden is vervuld en God aan hen waarschuwingen of blijken van Zijne ongenade geeft door voorafgaande oordelen of andere ongemene ²⁾ tekenen, dat deze waarschuwingen ook tekenen worden van grotere oordelen die komen zullen, en niet te ontwijken zullen zijn, als men zich daaraan niet spiegelt, en God door boetvaardigheid en reformatie in de roede valt ³⁾.

Dit is die geheiligde waarheid, die onze Heere Jezus Christus hier recommandeert ⁴⁾ aan ons opmerken. Dit is de grote les van de Goddelijke Voorzienigheid, waaraan het zegel door onze Zaligmaker wordt gehangen: "Ik zeg u, indien gij u niet bekeert, gij zult allen insgelijks vergaan." Als waarschuwingen tot onze onderwijzing niet aangenomen worden, zijn het tekenen van verwoesting. Dit is een waarheid, welke bijna niemand ontkent, en bijna niemand gelooft. Als zij was geloofd geworden, zouden vele verwoestende oordelen in vorige eeuwen voorkomen zijn geworden; en natiën en steden die nu in puinhopen liggen, ja in de hel zijn verzonken, zouden in voorspoed hebben gebloeid (Luk. 14 : 41-44 en Matth. 11 : 23). En werd het geloofd in de dagen, waarin *wij* leven, het zou een middel zijn om onze arme natie te behouden voor een vernieling, die anders *onvermijdelijk* is.

Het staat met ons zó dat wij vergaan zullen, tenzij wij ons bekeren. Ik wil geen wetten voorschrijven aan Gods Soevereiniteit in de wegen van Zijn Voorzienigheid; Hij kan, als het Hem behaagt, dulden, dat al Zijn waarschuwingen worden veracht, en Zijn roepingen verzuimd, ja bespot, en echter verdraagzaamheid over ons oefenen tot aan de schielijke uitvoering van Zijn oordelen.

Maar wee hun, die zó met Hem handelen! Want Hij doet zulks alleen tot dit einde ⁵⁾, dat zij tijd zouden hebben om de mate hunner ongerechtigheid vol te maken, en dus bereid te worden tot een eeuwige verwoesting (Rom. 9 : 22).

1) verklaring
2) ongewone

3) toevalt, de straf
aanvaardt

4) aanbeveelt
5) met dit doel

